

België - Belgique
P.B.
8610 Kortemark
P 508209

Vlaams Centrum voor Genealogie en Heraldiek

MEDEDELINGEN

Afgiftekantoor: 8610 Kortemark
jaargang 26: nr. 1, 2007 - verschijnt driemaandelijks
Verantw. uitgever: Denise Cool, Kronevoordestraat 2A, 8610 Handzame

Met steun van de
Vlaamse overheid

LIDMAATSCHAPSBIJDRAGE 2007

Hartelijk dank aan de leden en de steunende leden die reeds hun jaarlijkse bijdrage voor 2006 betaalden.

Wie nog niet betaald heeft, vindt een overschrijvingsformulier in dit nummer. We vragen u dit zo vlug mogelijk in orde te brengen. Het lidgeld bedraagt **17,50 euro**

Voordelen van het lidmaatschap:

kosteloze en onbeperkte raadpleging van microfiches, tijdschriften en boeken
(niet leden betalen **3,00 euro** per bezoek)

gratis abonnement op ons driemaandelijks 'Mededelingenblad'.

We danken u voor uw trouwe steun en medewerking!

VCGH

Kronevoordestraat 2A

B-8610 Handzame

Tel. 051 56 74 79

Fax 051 57 14 45

PR 000-1579885-46

www.vcgh.be

E-mail: vcgh@scarlet.be

O p e n i n g s u r e n :

maandag t/m vrijdag

9 - 12 uur / 13 - 17 uur

LEES IN DIT NUMMER :

Daniël Vandewalle	Van Spaanse adel afkomstig	blz. 3
Daniël Vandewalle	Vondeling te Wontergem	blz. 4
SVVF	Aankondiging boek Arickx	blz. 6
Peeters Irène	Kroniek van de familie de Pozzolo	blz. 7

Van Spaanse adel afkomstig

In de stamboomboek “ Jan Callens en zijn zeven zonen “ van Jan en Paul Callens staat bij de kwartierstaat van Ursula Snauwaert in V.24 Carolus De Villa fs.Jan Baptiste De Villa De Castillio, Spaans edelman fs. Don Diego.

Deze Jan Baptiste woonde eerst op het leen en heerlijkheid van Vlienderbeke, later op de Quickmote. Hij was afkomstig van Nieuwpoort en kapitein in het Spaanse leger.

Deze familie is verder van Spaanse oorsprong, zie “Geschiedenis van Pittem” van Valère Arickx.

Ik heb mij dan het boek Wisselvalligheden der Hoogedele Spaanse familie De Castillo aangeschaft waarin wordt weergegeven hoe men van de adel naar het gewone burgersvolk terecht komt, en waarvan mijn grootvader zijn grootmoeder Amelia Devilla een afstamme-ling Devilla was.

Hieronder de rechtstreekse afstamming.

I. Vandewalle Daniël Raphaël

° Schuiferskapelle 28 juli 1934

II. Vandewalle Maurice René

° Oostrozebeke 15 januari 1901

X Schuiferskapelle 29 augustus 1924

† Tielt 30 september 1984

III. Callens Basilius Augustus

° Schuiferskapelle 28 september 1876

X Schuiferskapelle 20 september 1901

† Moeskroen 29 april 1962

IV. Callens Leander

° Tielt 22 februari 1844

X Schuiferskapelle 27 oktober 1875

† Schuiferskapelle 15 oktober 1928

V. Snauwaert Carolus

° Pittem 21 februari 1804

X Tielt 26 augustus 1938

† Schuiferskapelle 10 mei 1875

VI. De Villa Leonardus

° Poeke 25 april 1777

X Tielt 28 april 1813

† Tielt 08 februari 1846

VII. De Villa Ludovicus Bernardus Josephus

° Pittem 09/10 juli 1733

X Tielt 28 februari 1755

† Tielt 13 juni 1801

VIII. De Villa Ludovicus Carolus

° Nieuwpoort 19 juli 1680

X Pittem 03 september 1726

† Pittem 29 mei 1759

IX. De Villa De Castillo Jan Baptiste

° Gent 23/31 oktober 1640

X 13 juni 1708

† Pittem 01 december 1723

X. Don Diego De Villa

°

X 07 november 1637

Callens Bertha Ursula

° Schuiferskapelle 25 augustus 1902

† Tielt 13 augustus 1965

Goemaere Pharaïde

° Koolskamp 27 december 1874

† Schuiferskapelle 11 maart 1917

Snauwaert Ursula

° Tielt 26 december 1844

† Schuiferskapelle 20 januari 1931

Devilla Amelia

° Tielt 01 juli 1814

† Schuiferskapelle 26 november 1894

De Kocker Theresia

° Tielt 18 mei 1790

† Tielt 06 december 1846

Bodyn(Boddin) Maria Joanna

° Wingene 26 september 1756

† Tielt 05 september 1794

Godart(Goddar) Isabella

°

† Pittem 27 september 1751 – 60 jaar

Vander Beke Isabella Theresia

°

† 07 november 1694 – begraven in de Paterskerk te Tielt

Margareta de Castillo

° Gent 20 december 1615

Vondeling te Wonterghem

Bij het opstellen van de kwartierstaat van Marie-Thérèse Defoer, heb ik bij haar Betovergrootvader langs haar moeder, volgend verslag gevonden.

Het document was moeilijk leesbaar, waarvoor mijn dank aan Lucien Alliet voor de hulp die hij mij hierbij geboden heeft.

frimaire	Pierre	Arrondissement Communal de Gand – Mairie de Wonterghem
	Du Puits	Du vingt sept jour du mois frimaire l’an dix de la republique
	enfant	Acte de naissance de Pierre Du Puits exposé dans cette Commune,
	exposé	trouvé le vingt sept frimaire à onze heures demi avant midi .
		Dont ses parens sont inconnu et dont léneur suit du procès verbal qui
		a été a ce dressie

Procès verbal

Je Soussigné Maire de la commune de Wonterghem il m’est rapporté le vingt sept frimaire an Dix de la republique francaise a douze heures du midi par le Citoyen Pierre Joseph Dhaeyere habitant de cette commune, qu il y ait retrouvé dans ma commune un petit enfant couchant sur la glace sur un grand puits, en usage par le dit Dhaeyere et je me suis rendu Sur le champ au lieu Sus dit pour avoir l’instuction Neessaire dont il Sagit la quelle est comme Suit .

Etuent Signés P. J. De Smedt maire, P.J.Dhaejere

Le Soussigné Joseph Dervijn natif d’ Iperage de vingt trois ans profession de Charpentier est compare devant moi et déclare en venant de la Ville de thielt, qu il a trouvé a onze heures et demie avant midi dans la commune de Wonterghem environ le pavé . Sur la glace sur ce Puits Sus dit , un petit enfant Mâle revêti d’un habit simple fait de toile teint en bleu ayant la main gauche crochue paraissant d’avoir l’âge de dit huit mois ou y environ étant là en danger de mourir par le froid, lequel était occupé de pleuree, cause pour laquelle il là trouvé. sont encore comparé devant mois les soussignés François Blancke âgé de vingt ans et Anna Marie Blancke sa soeur âgée de vingt trois ans tous deux domicilié dans cette commune et Jean Baptiste Samaeys avec sa femme demeurant dans la commune d’Aarseele département de la Lys . Venant par hazard de la commune de grammene ils déclarent tous ensuivre d’avoir vu coucher l’enfant susdit, et déclarent en outre d’avoir ôté l’enfant Du Puits sus dit afin de garantir l’enfant de la mort et après l’avoir ôté, la femme de Jean Baptiste Samaeys a pris ’enfant et là porté dans la maison du citoyen Jacques Charles Lauwers habitant de cette commune dont sa femme déclaré quelle a pris l’enfant de la dit femme et quelle là bien chauffe lequel était en grand danger de mourir, et après l’avoir chauffé on m’a remis l’enfant au quel, j’ai Donné le nom de Pierre Du Puits lequel les témoins soussignés déclarent tous ce qui est prescrit d’être véritable et conforme, le jour, Mois et An que dessus étaient Signés Joseph Dervijn, François Blancke, Anna Marie Blancke, Jean Baptiste Samaeys, Isabelle Berlez femme de Jean Baptiste Samaeys et Jeanne Caroline Van Wonterghem femme de Jacques Charles Lauwers et pour copie conforme le Maire de la Commune de Wonterghem P.J. De Smedt

Le Sexe de l’enfant a été reconnu être un fils. Premier témoin Bernard Antoine Verougstraete âgé de vingt trois ans domicilié dans cette commune de Wonterghem, second témoin Charles Philippe De Sloovere âgé de trente quatre ans domicilié dans cette commune et on Signé excepté Charles Philippe De Sloovere qui a déclaré ne savoir écrire B. Verougstraete

Constaté suivant la loi par moi pierre Jacques De Smedt maire de la commune de Wonterghem

faisant les fonctions d’officier publique de l’état civil

P.J. De Smedt maire

Frimaire Pierre Gemeentelijk Arrondissement Gent gemeente Wonterghem 27ste dag van de
Du Puits maand Frimaire, jaar 10 v/d Republiek
Enfant Geboorteakte van Pierre Du Puits, te vondeling gelegd in deze gemeente,
Exposé gevonden de 27e Frimaire om 11.30 uur voor de middag. Waarvan de ouders
onbekend zijn en waarvan de inhoud volgt van het proces-verbaal dat hiertoe
werd opgesteld.

Procès verbaal

Ik ondergetekende, Burgemeester van de gemeente Wonterghem, is mij gerapporteerd de 27e Frimaire, jaar 10 van de Franse Republiek, om 11 uur 's middags, door Burger Pierre Joseph Dhaeyere, inwoner van deze gemeente, dat er in mijn gemeente een kindje werd gevonden, liggende op het ijs van een grote put in gebruik en ik heb mij onmiddellijk ter plaatse begeven om de nodige informatie te hebben voor wat volgt

Getekend : P.J. De Smedt, burgemeester, P.J. Dhaeyere

Ik ondergetekende Joseph Denijn, geboortig van I(e)per, 23 jaar, timmerman van beroep, is voor mij verschenen en verklaart dat komende van de stad Tielt, dat hij om 11.30 's middags, in de gemeente Wonterghem, aan de straat, op het ijs van de gezegde put, een mannelijk kindje heeft gevonden, gekleed in een eenvoudig kleedje van blauwe stof, met een krom linker hand, wellicht ongeveer 8 maanden, in stervensgevaar door de koude; het weende, waardoor hij het gevonden heeft. Zijn ook voor mij verschenen de ondergetekenden François Blancke, 20 jaar en Anna Marie Blancke, zijn zuster, 23 jaar, beide wonende in deze gemeente en Jean Baptiste Samaeys met zijn vrouw, wonende in de gemeente Aarsele, departement van de Leie. Bij toeval komende van de gemeente Grammene en verklaren ze allen samen, dat ze het kind hebben zien liggen en verklaren daarenboven, het kind te hebben meegenomen van de put teneinde het kind te redden van de dood; en na het opgenomen te hebben, heeft de vrouw van Jean Baptiste Samaeys het gedragen naar het huis van burger Jacques Charles Lauwers, inwoner van deze gemeente, wiens vrouw verklaart dat zij het kind van gezegde vrouw heeft genomen en dat ze het goed verwarmd heeft, want het was in stervensgevaar; en na het verwarmd te hebben heeft men mij het kind terug overhandigd, aan hetwelk ik de naam heb gegeven van Pierre Du Puits; waarvan de ondergetekende getuigen verklaren dat alles wat hier voren geschreven is; waar en conform is, Dag, maand en jaar zoals boven.

Getekend : Joseph Denijn, François Blancke, Anna Marie Blancke, Jean Baptiste Samaeys, Isabelle Berlez, vrouw van Jean Baptiste Samaeys en Jeanne Caroline Van Wonterghem, vrouw van Jacques Charles Lauwers en voor gelijkkluidend afschrift, de Burgemeester van de gemeente Wonterghem P.J. Desmedt

Het geslacht van het kind werd erkend als zijnde een jongen. Eerste getuige Bernard Antoine Verougstraete, 23 jaar, wonende in deze gemeente Wonterghem; tweede getuige Charles Philippe De Sloovere, 34 jaar, wonende in deze gemeente en ze hebben getekend, uitgezonderd Charles Philippe De Sloovere die verklaard heeft niet te kunnen schrijven

B. Verougstraete

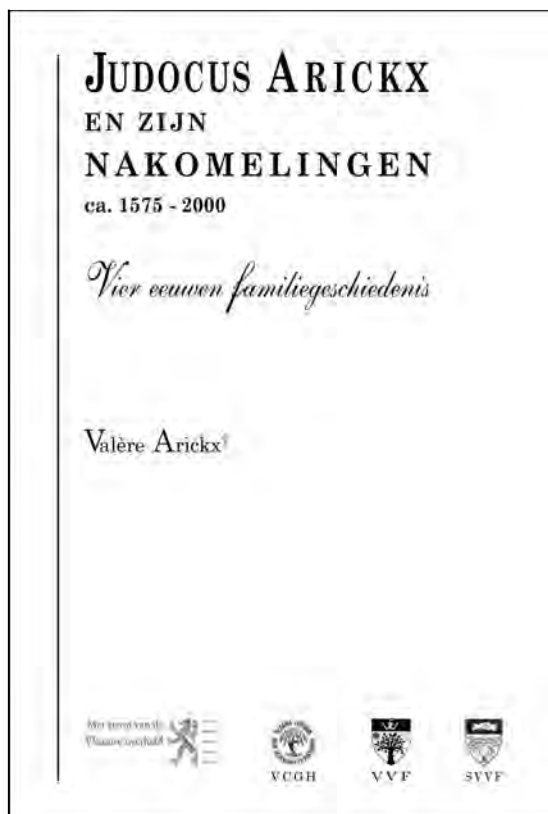
Vastgesteld volgens de wet, door mij Jacques De Smedt, burgemeester van de gemeente Wonteghem die de functie is toegekend van publiek ambtenaar van de Burgerlijke Stand.

P.J. De Smedt, burgemeester.

FAMILIEGESCHIEDENIS ARICKX

Op 10 maart 2007 wordt te Pittem, de familiegeschiedenis ‘Judocus Arickx en zijn nakomelingen’, een genealogische studie van de hand van wijlen Valère Arickx, voorgesteld.

In deze familiegeschiedenis behandelt de auteur de talrijke afstammelingen van Judocus Arickx en Judoca Velghe, een koppel dat zich omstreeks 1612 te Zeveren (thans deelgemeente van Deinze) vestigde. Zij kregen negen kinderen. Vermoedelijk werd Judocus Arickx omstreeks 1580 geboren; hij overleed na 1647. Judoca Velghe moet ca. 1645/1646 overleden zijn want op 23 november 1644 wordt zij nog als doopmeter vermeld maar op 3 februari 1647 hertrouwt Judocus Arickx, *viduus*, in Gottem met de weduwe Maria Ovaere.

In zijn voorwoord schrijft V. Arickx dat hij tientallen jaren aan zijn familiegeschiedenis heeft gewerkt. De eerste aantekeningen dateren uit de periode 1941-1943. Hij rondde de studie af einde 1998. “Soms”, zo schrijft hij, “waren er wel lange rustpauzen bij, veroorzaakt door studies, ons verblijf in Congo, drukke beroepsbezigheden, enz...”. Voor het samenstellen heeft hij vele gemeentehuizen en archieven afgelopen; ook maakte hij een reis naar de USA. Aan die (soms) saaie opzoeken beleefde hij blijkbaar toch veel voldoening die zijn genealogische nieuwsgierigheid aanmoedigde tot diepgaander onderzoek. Ook streefde de auteur ernaar om over zijn voorouders meer te schrijven dat alleen maar de primaire gegevens geput uit de registers van de parochies en van de burgerlijke stand of uit andere bronnen.

Bij zijn overlijden in 2001 liet V. Arickx een basis- of sneuveltekst na van zijn familiegeschiedenis. Bezorgd voor het behoud en de verspreiding van dit belangrijk stuk erfgoed hebben zijn echtgenote en kinderen, samen met enkele genealogen en medewerkers deze studie bewerkt en drukklaar gemaakt.

Het boek (digitaal) gedrukt op A4-formaat, telt 302 blz. Dankzij een bijgeleverde cd-rom met zoekfunctie (bevat enkel de tekstgedeelten) kan op familie-, plaatsnamen en andere woorden of onderwerpen worden gezocht.

Belangstellenden kunnen één (of meerdere) exemplaren van deze familiegeschiedenis reserveren door voorafbetaling van het vereiste bedrag op rekening nr. 000-0352326-22 van SVVF, Kronevoordestraat 2A, 8610 Handzame. De levertijd bedraagt maximum acht weken.

Het boek is in twee uitvoeringen verkrijgbaar:

Afgewerkt met slappe kaft, + cd-rom, prijs: € 40.

Afgewerkt in harde kaft, volledig handwerk + cd-rom: € 70.

Het boek kan (na berichtgeving) worden afgehaald of

KRONIEK VAN DE FAMILIE
de POZZOLO
TE
KOEKELARE

IRÈNE VAN HOUTTE - PEETERS

INHOUD

INLEIDING

DE ADELIJKE AFKOMST VAN DE KOEKELAARSE POZZOLO' S

FRANCISCO de POZZOLO IN VLAANDEREN

Waar de wieg stond van de familie de Pozzolo

Francisco de Pozzolo in dienst van Koning Philips II

Het verloop van de strijd om Engeland

Beloning na de strijd

Francisco de Pozzolo op het kasteel van Oudenaarde-Pamele

Francisco de Pozzolo te Vladslo

Francisco de Pozzolo gehuwd met Jacquemijne Galle

De voorouders van Jacqueline Galle

Betwistingen in de adellijke familie Galle

De erfenis van Jacqueminne Galle

De verkoop van Vladslohove

ONTSTAAN VAN HET LEENROERIG STELSEL

DE LEENOPVOLGING VAN JACQUEMINNE GALLE

Pieter de Pozzolo eerste Heer van Camarde

De kinderen van Pieter de Pozzolo en Judoca de Wavrans

Tweede huwelijk van Pieter de Pozzolo

Uit de Staat van Goed van wijlen Pieter de Pozzolo

Louis de Pozzolo (1632 - ?) tweede Heer van Camarde

DE TIJD WAARIN PIETER EN LOUIS DE POZZOLO LEEFDEN

DE TELOORGANG VAN DE HEREN de POZZOLO IN 1663

Verkoop van leentienden waaronder de 'Belletiede'

Hypotheek op de bezittingen van François de Pozzolo heer van Camarde

Louis de Pozzolo verkoopt Heulewalle in 1670

DE OPVOLGERS VAN LOUIS de POZZOLO

Pieter de Pozzolo (1659 – 1711)

Pieter de Pozzolo (1706 – 1759)

Pieter de Pozzolo (1737 – 1814)

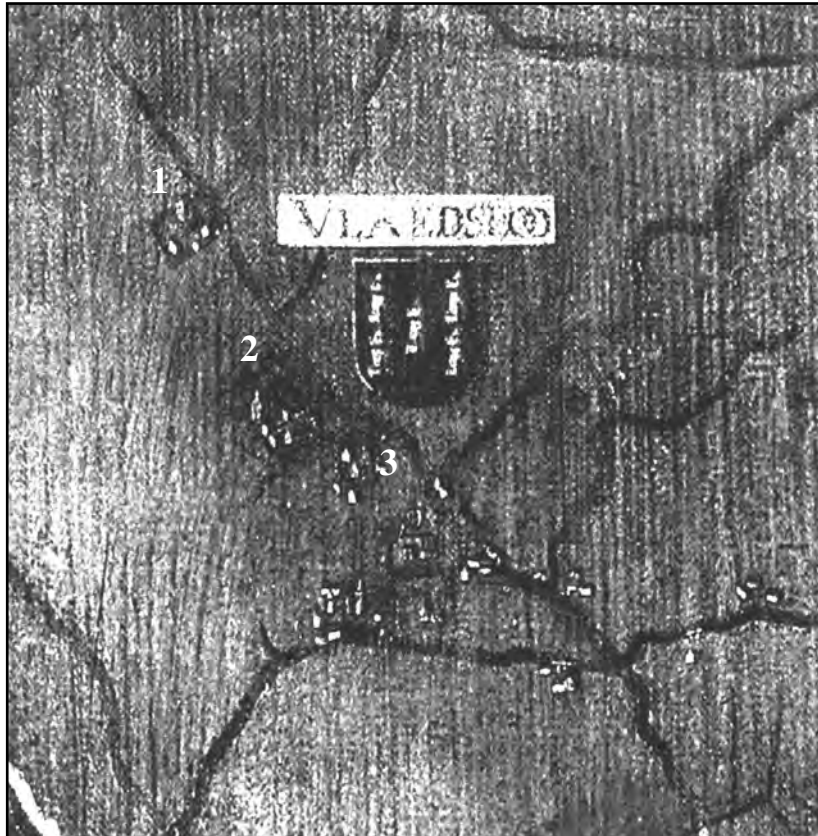
Jacobus Joannes de Pozzolo (1772 – 1823)

Jozef Pozzolo (1817 - ?)

(Pol) Hyppoliet Pozzolo (1872 – 1956)

INLEIDING

Bij het samenstellen van een heemkundige studie over Vladslo, troffen we er een familie aan met de vreemde naam Pozzolo.¹ De genaamde *Pieter de Pozzolo* (1706 - 1759) bezat er in de 18^e eeuw verscheidene leengoederen die zich onder andere uitstrekten over Vladslo, Esen, Zarren en Beerst. Hij was heer van Camarde, van Heulewalle en van Ten Doorne met bijhorende gronden op Vladslo en de omliggende dorpen. Hij bewoonde het kasteel van Camarde² (zie kaart), gelegen in de Beerststraat te Vladslo waar nu nog de Camardebeek vloeit. Het is de vroegere hofstede van wijlen Leon Depuydt. Er is nog een deel van de omwalling te zien.

1: Ten Doorne - 2: Camarde - 3: Heulewalle

In de 18^e eeuw zou, volgens geschiedkundige gegevens, de familie Pozzolo ‘van staat vervallen’ dit is uit de adel vervallen zijn. In het parochieboekje van Vladslo³ staat over de ‘Heren de Pozzolo’ te lezen dat ze totaal verarmd, naar Diksmuide verhuisd waren en dat een zekere Pieter de Pozzolo die in 1769 te Diksmuide overleed met een eenvoudige gezongen mis werd begraven. Zijn zoon Baselis de Pozzolo die in 1781 overleed, woonde ‘kleene’, dit is in een klein huurhuis. De laatste Pozzolo, een arme werkvrouw van 76 jaar, overleed in 1832 te Diksmuide. Tot zover de gegevens waardoor de indruk werd gewekt dat de familie Pozzolo was uitgestorven. Verder waren er in Diksmuide geen nakomelingen van bovenvermelde Pieter de Pozzolo gekend.

DE ADELLIJKE AFKOMST VAN DE KOEKELARE POZZOLO' S

Recent werd er ontdekt dat er in Koekelare een familie woonde met de familienaam Pozzolo. Mevrouw Maria Pozzolo, echtgenote van Jerome Steen, had van haar vader, (*Hippoliet*) *Pol Pozzolo* (1872 - 1956), nog gehoord dat de familie uit den vreemde kwam en van adellijke afkomst scheen te zijn. Pol wist het van zijn vader die het gehoord had van zijn grootvader. De voorname afkomst werd van generatie tot generatie verder verteld. Andere Koekelaarse Pozzolo's, dachten dat hun vreemde voorvader een avonturier kon zijn die zich ten tijde van de Spaanse oorlogen in Koekelare gevestigd had. Koekelare immers heeft een ‘Spanje pleintje’ in het centrum van de gemeente.⁴ Vandaar... Uit gesprekken met de plaatselijke kleinkinderen van Pol Pozzolo en het naslaan van allerlei

documenten konden we in grote mate de herkomst van de familie achterhalen. Daartoe werden in eerste instantie de parochieregisters vanaf (*Hippoliet*) *Pol Pozzolo* (1872 - 1956) tot aan zijn grootvader *Jacobus Joannes de Pozzolo* (1772 - 1814) nagezien. Jacobus werd als negende kind van nobilis dominus (edele heer) *Pieter de Pozzolo* (1737 - 1814) en Jacoba van Steenkiste gedoopt te Eernegem op 29 november 1772. In het doopregister werd hij terdege met de familienaam **de Pozzolo** ingeschreven.

Merk op dat *Pieter de Pozzolo* (1737 - 1814) de vader van Jacobus Joannes, afkomstig van Diksmuide, niet op een kasteel woonde. Hij werkte als timmerman voor zijn gezin met vijftien kinderen, maar staat ook als nobilis (van adel) ingeschreven, wat erop wijst dat in die tijd een adellijke titel bij de geboorte verworven werd en niets te maken had met rijkdom of macht.⁵

FRANCISCO de POZZOLO IN VLAANDEREN

Bij het naslaan van verscheidene documenten over adellijke inwijkelingen ontdekten we de eerste Pozzolo. Alle personen die uit 'den vreemde' naar de streek van het Brugse Vrije kwamen met de bedoeling er zich te vestigen, waren verplicht zich te laten inschrijven in de 'Aanvaardingsboeken'⁶ van het Brugse Vrije, met zijn volledige naam, herkomst en verblijfplaats. Pas dan werd de vreemdeling als 'vrijlaat' (of inwoner) van het Brugse Vrije aanvaard.⁷ In de documenten van 1589 vonden we de inschrijving als vrijlaat van Snellegem: *Francisco de Pozzolo* († 1617), een Italiaanse edelman. Hij beweerde afkomstig te zijn van het hertogdom Landriano, bezuiden Milaan. Maar die Francisco de Pozzolo, ingeschreven als vrijlaat van Snellegem, vestigde er zich niet. Hij heeft er nooit gewoond en had er ook geen bezittingen.⁸ Daarenboven uit de negatieve reactie bij navraag in Landriano (Italië) bleek dat er nooit een familie de Pozzolo woonde. Er werden grafschriften, noch andere sporen gevonden.⁹

De verklaring van Francisco de Pozzolo in het 'Aanvaardingsboek van het Brugse Vrije' dat hij afkomstig was Landriano, betekende dus niet dat hij er geboren werd of er ooit gevestigd was.

Waar de wieg stond van de familie de Pozzolo

In het noorden van Italië, tussen Milaan, Turijn en Genua, in de provincie Alessandria op de grote weg naar Rome, ligt het kasteel van Pozzolo Formigaro¹⁰, een burcht opgetrokken nog vóór het jaar 1000. Vermoedelijk situeert zich daar het begin van de geschiedenis van de familie de Pozzolo.

De naam van de gemeente en de inrichting van de burcht laten veronderstellen dat deze de woonplaats is geweest van de voorouders van *Franciso de Pozzolo*. Hun nakomelingen hebben zich in de loop van vier eeuwen in Vlaanderen en elders verspreid.

HET KASTEEL VAN POZZOLO FORMIGARO

Het hoogste gebouw is het best bewaarde gedeelte van de oorspronkelijke versterking. Vooraan bevindt zich de hoge ingangspoort met de gleuven in de muur waar de kettingen van de ophaalbrug zich ooit bevonden. Boven de poort is een nis waarin een zeer oud Mariabeeld te zien is. De lagere zijgebouwtjes, links van het hoofdgebouw, dateren uit de vijftiende eeuw.

De gemeente Pozzolo Formigaro heeft in de loop der tijden grote

financiële inspanningen gedaan om binnen in deze vleugel de fresco's te restaureren uit de kerk van de 'Chiare' en verscheidene beelden, o.a. van de heiligen Begga, Franciscus en Lucia, (uit dezelfde kerk), te recupereren.

In de vergaderzaal zijn nog een vijftal goed bewaarde geweren tentoongesteld van de Nationale Garde uit de tijd van Napoleon, met daarbij nog een indrukwekkend beeld van Sint-Bavo uit de vijftiende eeuw. Het kasteel is heden in het bezit van de gemeente Pozzolo Formigaro die het gratis toegankelijk stelt voor het publiek.

Ongetwijfeld is dit kasteel de bakermat van de familie de Pozzolo van wie de nakomelingen zich in de loop vijf eeuwen in Vlaanderen en elders verspreid hebben.

Francisco de Pozzolo in dienst van koning Philips II

Nakomelingen van middeleeuwse kasteelheren waren over het algemeen ridders, edelen, die de verplichting hadden dienst te doen in het leger van de koning en zo ten strijde te trekken naar ver afgelegen streken. Daar er in de 16^e eeuw tijdens de regering van Philips II, koning van Spanje en de Nederlanden, voortdurend oorlogen plaatsvonden, is het mogelijk dat Francisco de Pozzolo de voorvader van de Pozzolo's, toentertijd bevelvoerder was van een legereenheid die in onze contreien oorlog voerde.

Francisco de Pozzolo, bevelvoerder in de strijd om Engeland

In de 16^e eeuw (1588) begon de strijd om Engeland. Toen behoorde Vlaanderen tot de Nederlanden, bestuurd door koning Philips II zoon en opvolger van Keizer Karel V, die zijn residentie had in Spanje.¹¹ In naam van de koning werden de Nederlanden bestuurd door een landvoogd, Alexander Farnese, Hertog van Parma (Italië).¹² De katholieke Philips II had omstreeks 1588, een groots plan opgevat om het protestantse Engeland te veroveren. Er moest daartoe een enorme grote en sterke Spaanse vloot gebouwd worden, die de tegenaanvallen van de Engelsen zou kunnen weerstaan. In het Kanaal, tussen Frankrijk en

Engeland kwam het tot scherpe gevechten met de Engelse vloot. De onoverwinnelijke Armada werd aan alle kanten aangevallen, hopeloos verstrooid en uiteindelijk verslagen

Het verloop van de strijd om Engeland

Na lange aarzeling gaf de voorzichtige Philips II, admiraal Santa Cruz de opdracht om een invasievloot samen te stellen, bedoeld als een in zijn ogen 'onoverwinnelijke Armada'.

Ondertussen begonnen de Engelsen ook met de voorbereiding van tegenacties. Op de Londense scheepswerven werden nieuwe, voor die tijd, revolutionaire oorlogsschepen gebouwd onder leiding van John Hawkins.¹³ In die dagen had Engeland ook de beschikking over de bekende zeevaarder Francis Drake.¹⁴

Vanaf maart 1587 werd met operatie Engeland begonnen, onder de leiding van de succesvolle admiraal Santa Cruz en de militair heel bekwame Alexander Farnese, hertog van Parma. Onder de bescherming van de vloot van Santa Cruz zou hij vanuit Vlaanderen oversteken naar Engeland. Hij waarschuwde wel meteen voor de Hollanders en de Zeeuwen¹⁵ die met kleine boten zijn oversteek onveilig maakten. Philips II deelde de zorg van Farnese, maar Santa Cruz was ervan overtuigd dat bij het zien van zijn oppermachtige vloot zowel de Engelsen, als de Hollanders en Zeeuwen zich snel zouden terugtrekken. Philips II bleef aarzelen, maar kon op zijn aanvankelijk gegeven bevel niet terugkomen.

De in het zuiden van Spanje gelegen havenplaats Cadiz werd uitgekozen als verzamelplaats van de Armada. Geheel onverwachts viel op 29 april 1587 Francis Drake met een uit Engeland vertrokken nieuwe vloot de haven Cadiz binnen. Maar een Spaans leger aangevoerd door Medina Sidonia¹⁶ wist met zijn kanonnen, van op het land, de Engelsen te verdrijven. Hoewel de Armada voor een groot deel zwaar beschadigd was, eiste Philips II dat de vloot opnieuw zou worden opgebouwd. Santa Cruz overleefde de bevelen van Philips II niet.

In de eerste maanden van 1588 stormde het onophoudelijk op de Atlantische Oceaan. De Spaanse en Portugese kusten werden overspoeld. Er moest dringend een opvolger voor Santa Cruz aangesteld worden. Hertog Medina Sidonia, de man die van op het land Drake had verjaagd uit Cadiz maar nog nooit een vloot had aangevoerd, aanvaardde de opdracht na herhaald aandringen van Philips II. Hij werd de nieuwe admiraal van de Armada. Medina was een vermogend man en investeerde ook eigen geld in de Armada. Binnen de kortste keren had hij een goed uitgeruste¹⁷ vloot onder zijn bevel.

Ondertussen stond Farnese in het noordelijke, bar koude, natte, en door noodweer geteisterde Vlaanderen, al zes maanden op de Armada te wachten. Zijn dertigduizend man sterk gedisciplineerd maar doorweekt leger, stond op het punt uiteen te vallen bij gebrek aan geld en voorraden met daarenboven de blijvende bedreiging van de rebelse Hollanders en Zeeuwen.

Farnese wist goed dat hij moest in contact komen met de Armada van Medina Sidonia. Hij realiseerde zich echter dat er geen enkele grote haven aan de kust van Vlaanderen beschikbaar was om de grote zeeforten van de Armada te ontvangen. Onder Vlissingen lag een grote vijandige Zeeuwse vloot en voor de kust van Vlaanderen lagen onnoemelijk vele zandbanken. Plaatselijke loodsen waren er nauwelijks te vinden. Om met zijn kwetsbare transportschepen in zee te gaan had hij de steun van de marine hard nodig. Daarbij bleek de uiterst belangrijke ontmoeting van de Armada met de troepenschepen van Farnese onuitvoerbaar.

Toch zette Farnese plichtsgetrouw het proces in werking dat zijn leger, over het Nauw van Calais, naar Engeland moest brengen. De eenentwintigduizend manschappen die in Nieuwpoort en Diksmuide lagen, werden in paraatheid gebracht. De troepenschepen werden via de kanalen naar de inschepinghavens in Duinkerken en Nieuwpoort gevaren. Vanuit Antwerpen werden kanonneerboten de Schelde opgestuurd in een poging de Hollanders af te leiden .

Van zijn kant had Medina de strikte opdracht om met zijn Armada vanuit Spanje naar de kust van Vlaanderen te varen en er Farnese te ontmoeten. Bij gebrek aan communicatie echter was Farnese op die ontmoeting niet voorbereid. Het nieuws van de aankomst van de Armada was voor Farnese een volslagen verrassing, hij wist dat ze kwamen, maar wanneer was hem niet verteld. En erger, Medina stuurde allerlei onmogelijke verzoeken om hulp en schuilplaatsen voor zijn grote schepen. Te midden van de verwarring arriveerde weer een koerier van Medina Sidonia, met de klacht dat de inscheping nog niet was voltooid. En al die tijd kwamen er meldingen binnen dat in het westen, voor de kust van Gravelines, het geschut hevig bulderde. De bloedigste slag van de Armada stond op het punt te beginnen. Niet een keer lukte het de zeeforten van de Armada een vijandelijk schip te enteren. De tegenstanders waren hen letterlijk te vlug af. Ze keerden om en gaven de zeeforten weer de volle lading.

Uiteindelijk bereikte de Armada Calais waar ze zich met de vloot van Parma moest verenigen, maar de Hollandse en de Zeeuwse boten beletten hen de haven van Duinkerken te verlaten.

Een windstille belemmerde een tijdlang iedere beweging. Van zodra de wind opnieuw aanwakkerde viel Howard de Spaanse vloot aan met brandende schepen. In wisselende kansen achterna gezeten door de Engelse vloot, probeerde de Spaanse vloot om Engeland en Schotland heen naar Spanje terug te keren. Een reeks zware stormen, in augustus 1588 wierpen de dicht bij elkaar varende boten tegen elkaar, terwijl anderen in volle zee wegzonken of op de kusten van Noorwegen, Schotland of Ierland schipbreuk leden. De Armada was verslagen. De ondergang van de Armada betekende voor Spanje het einde van de Spaanse macht op de zee.¹⁸

Beloning na de strijd

Verscheidene Spaanse en Italiaanse edellieden die het oorlogsgeweld overleefd hadden, vestigden zich in Vlaanderen.

Koning Philips II, die zijn bevelhebbers in de oorlog tegen Engeland om hun dapperheid beloonde, bekleedde hen met belangrijke posten. Zo kreeg *Francisco de Pozzolo* een belangrijke functie in dienst van de vorst. In 1589 werd hij, zoals hierboven beschreven, vermeld als vrijlaat van Snellegem. Later benoemde de koning hem tot luitenant gouverneur in het kasteel¹⁹ van Oudenaarde-Pamele.²⁰

Francisco de Pozzolo op het kasteel van Oudenaarde-Pamele

Tijdens de godsdienstoorlogen omstreeks 1582, werd het kasteel door de protestanten ingenomen en bezet²¹. Korte tijd nadien kon het door landvoogd Alexander Farnese, hertog van Parma, heroverd worden. Philippe de Locquenghien, de toenmalige eigenaar, had de burcht laten restaureren en sommige delen vernieuwen²². De heren van de leenheerlijkheid ‘van Rockeghem’, dat in de buurt van de oude burcht van Pamele lag, waren eveneens door huwelijk verwant aan de ‘de Locquenghiens’ en heren van Vladslo²³. De stallen voor de paarden en de verblijven van de militairen die onder zijn bevel stonden, bevonden zich om de binnenplein van de oude burcht.²⁴

Francisco de Pozzolo en zijn vrouw Marie de Galle.²⁵ hadden dan hun intrek genomen in de ‘Novo Castro’ of de vernieuwde vleugel van het kasteel waar zich het woongedeelte bevond.²⁶

In april 1593, december 1595 en mei 1597 werden hun kinderen in de O. L. Vrouwekerk van Pamele gedoopt. De in Oudenaarde gedoopte kinderen zijn waarschijnlijk jong overleden. Ze worden nergens meer vermeld in de genealogie van de latere familie de Pozzolo. Ook Marie de Galle, is waarschijnlijk vroeg gestorven.

Verrassend détail: de dooppeter van de kinderen, Jacobus du Lalaing was eveneens een edelman die in dienst van de koning van Spanje, met *Francisco de Pozzolo*, dapper meevocht in de strijd om Engeland.

Francisco de Pozzolo te Vladslo

De talrijke oorlogen tijdens het bewind van Philips II, met de opeenvolgende troepenbewegingen en de vandanenstreken van de muitende Spaanse soldaten die geen of weinig soldij uitbetaald kregen, lagen aan de basis van de armoede en ellende bij de bevolking. De landerijen lagen er verwaarloosd bij. Door het doorsteken van de dijken langs de Handzamevaart en de Yzer tot in Nieuwpoort, waren de weiden overstroomd. Zoveel mogelijk overstroomde gronden werden in het begin van de jaren 1600 drooggelegd. Gespecialiseerde Spanjaarden werden aangeworven om de bressen in de dijken te dichten. In die tijd vestigde *Francisco de Pozzolo* zich hier.²⁷ Vermoedelijk hield hij toezicht op de herstellingswerken van de dijken en resideerde op het Hof ter Walle op de wijk Eindsdijk in Vladslo. (vroegere hoeve Allary)

Francisco de Pozzolo gehuwd met Jacquemijne Galle

Na het overlijden van zijn eerste echtgenote Marie de Galle, huwde *Francisco de Pozzolo* met Jacquemijne Galle, de enige dochter van Michiel Galle en Anna van Diksmuide. Jacquemijne was volgens haar afkomst, een rijke adellijke dame met uitgestrekte bezittingen in onze streek. De rijkdom van de edelen in die tijd bestond hoofdzakelijk uit gronden en andere onroerende goederen. De rijkdom van Jacquemijne Galle die ze meebracht in haar huwelijk, was afkomstig uit de bezittingen van haar voorouders, de heren van Diksmuide, van wie zij in 1598, bij testament, de enige erfgename²⁸ was.

De voorouders van Jacqueline Galle

Jacquemijne Galle stamt langs moeders zijde uit een oud adellijk geslacht, namelijk dat van de heren van Diksmuide en van Rockeghem. De afstamming van de heren van Diksmuide gaat terug tot in de 12^e eeuw. Volgens Warlop in zijn werk ‘Vlaamse adel vóór 1300’ deel 1, waren zij verwant met de families van Esen, Beerst en Woumen.

De dochter van Montfranc van Esen, Laurentia van Esen, huwde met Jan van Rockeghem, heer van Berchem uit de streek van Oudenaarde. Zij waren de grootouders van Robert van Rockeghem de koper van al de lenen in Vladslo die afhingen van het Hof van Middelburg in Vlaanderen. De dochter van Robert van Rockeghem, Joanne van Rockeghem, echtgenote van Victor van Volmerbeke, heer van Diksmuide, was de grootmoeder van Jacquemijne Galle.

Volmerbeke was een heerlijkheid te Hooglede. In de kerk bevindt zich daar nog de graftombe van Victor van Volmerbeke, voorvader van Anna van Diksmuide.

Robert van Rockeghem was een vermogend man. In 1530 had hij als kandidaat koper van de heerlijkheid Vladslohove daartoe een zaakgelastigde aangesteld. Maar de verkoop ging niet door. In 1541 kocht Robert van Rockeghem verscheidene lenen te Vladslo en de omliggende parochies.

Robert van Rockeghem overleed in 1543, zijn zoon Willem in 1578. Jacques van Rockeghem, zoon van Willem, laat zijn goederen per testament na aan zijn 'rechtsweer' Joos van Diksmuide, heer van Volmerbeke. Joos van Diksmuide, heer van Volmerbeke, sterft in 1582 zonder kinderen. Per testament gingen de goederen over naar zijn broer Jacques van Diksmuide, heer van Volmerbeke.

Jacques, heer van Volmerbeke, overleed in 1598 zonder kinderen en liet zijn erfgoederen per testament over aan de dochter van zijn zuster Jacquemijne Galle, echtgenote van Francisco de Pozzolo.

Betwistingen in de adellijke familie Galle

De adel leefde in een beroerde tijd van oorlogen en vernielingen waardoor velen tot armoede vervielen, zo ook de familie Galle die hun fortuin verloren hadden. In die tijd is de boekdrukkunst ontstaan. De Galles, wisten te overleven door het vervaardigen van houtsnijwerk en kopergravuren die ze aan de boekdrukkers verkochten. Vermaarde mannen, Moretus en Plantijn, waren de pioniers van de boekdrukkunst in die tijd. Zij behoorden ook tot de familie Galle²⁹. Sommigen ervan werkten mee in de drukkerij.

Officieren van de adel die toezicht hielden op de levenswandel van hun stand, lieten niet toe dat edelen handenarbeid verrichtten of handel dreven. Dit was beneden hun waardigheid. Daar ze vaststelden dat de Galles met hun werk de statuten van de adelstand overtraden, vielen ze in ongenade en werd de familie Galle uit de adel gestoten. Om ze gelijk te stellen met de gewone burgers wilden de officieren hun grafzerken in de Sint Pieterskerk te Gent van hun familiewapens, titels en blazoens beroven.

Ook Anna, de moeder van Jacquemijne Galle (weduwe van Adriaan van de Vijvere), werd, omdat zij in het huwelijk trad met Michiel Galle, door haar familie verstoten.³⁰ Ze werd nergens als erfgename van familiegoederen in de leenboeken teruggevonden. Waar en wanneer ze overleden is konden we niet achterhalen.

Toen Michel Galle huwde met Anna van Diksmuide, waren er moeilijkheden omtrent het niet naleven van de adellijke statuten door zijn familieleden. Een neef van Michiel Galle, de zoon van zijn broer Jean, stelde een proces in tegen de officieren die de familie uit de adelstand wilden verwijderen met alle gevolgen van dien. Hij eiste eerherstel bij de koning. De koning stond het toe en verklaarde: *“De familie Galle is edel door geboorte en dat zal zo blijven voor de tegenwoordige en de toekomstige generaties. Dat ze hun wapens, banieren en blazoens behouden, zij en al hun nakomelingen.”* Het arrest werd door de koning ondertekend en met zijn zegel bekrachtigd. Daarmee was de eer van de familie Galle hersteld. Anna van Diksmuide en Michiel Galle hebben het eerherstel echter niet meer beleefd.

De erfenis van Jacquemijne Galle

In 1599 was Jacquemijne Galle volledig in het bezit van de lenen en heerlijkheden van haar oom Jacques van Diksmuide. Toen betrok zij met haar gezin het kasteel of 'Hof van Camarde' te Vladslo. Daarbij beschikten Jacquemijne Galle en haar echtgenoot over ruime inkomsten, opgebracht door de pachters van hun weiden en landerijen.

De verkoop van Vladslohove.

In 1531 werd de heerlijkheid Vladslohove³¹ waartoe het kasteel 'De nieuwe Heyde' behoorde, te koop gesteld. De verkopers waren Philips van Namen in opdracht van zijn echtgenote Jeanne de Liedekerke. De publieke verkoop gebeurde toen in de kerk van Vladslo, drie zondagen na elkaar (de

kerkgeboden) met klokgelui om de kerkgangers op de hoogte te stellen. Robert van Rockeghem was de enige kandidaat koper. Hij liet zich vertegenwoordigen door zijn zaakgelastigde om de kerkgeboden bij te wonen. Bij het derde kerkgebod liet de verkoper het afweten. Hij trok de voorwaarden in en de verkoop ging niet door. De woordvoerder van Robert van Rockeghem drong er nog tevergeefs op aan om de zaak te laten doorgaan. Korte tijd later, en dat zonder kerkgeboden, kocht Josse de Blondel Joigny, baron van Pamele Oudenaarde, de heerlijkheid Vladslohove. Gehuwd met Josine van Rockeghem was hij de kozijn van Robert van Rockeghem.

Tien jaar later, in 1541 kocht Robert van Rockeghem de heerlijkheden en de lenen, oorspronkelijk verbonden aan Vladslohove zoals Camarde, Heulewalle, ten Doorne, met gronden in Vladslo, Beerst, Keiem, Esen, Woumen, Zarren, Handzame enz. die in 1599 aan zijn achterkleindochter, Jacqueline Galle
toekwamen.

Bijvoorbeeld: Enkele pachters van Heulewalle moesten 17 ponden per gemet afdragen. Anderen betaalden in natura, bijvoorbeeld een tiende van de oogst, een tiende van de veestapel, of een tiende van varkens of pluimvee zoals kapoenen (vetgemeste haantjes). De tienden werden zorgvuldig berekend door een daartoe aangestelde deurwaarder. De tienden van de oogst werden opgenomen op het veld nog vóór het graan werd afgemaaid. Bij andere tienden moest de deurwaarder ter plaatse gaan om zijn keuze te maken.

ONTSTAAN VAN HET LEENROERIG STELSEL (9^e EEUW)

Het rijk van onze koning Karel de Grote, was zo uitgestrekt dat hij met fierheid kon zeggen dat de zon in zijn rijk nooit onderging. Hij regeerde over de Nederlanden (waartoe Vlaanderen behoorde) Duitsland en Spanje (waar hij zijn residentie had). Omstreeks 820 bestookten de Noormannen, zeeschuimers uit het Noorden (Noorwegen), de kust op zoek naar buit. Langs de waterlopen drongen ze het land binnen. Met hele benden overvielen zij de landbouwers op het veld. Het vee werd geslacht en meegesleurd naar hun wachtende snelle boten. Huizen en hutten werden in brand gestoken. In Vlaanderen vonden ze een gemakkelijke prooi bij de eenvoudige boerenbevolking die zich onvoldoende kon verdedigen. De bevolking was in paniek. In de litanie van alle heiligen werd gebeden: “Van de Noormannen verlos ons Heer”. Volgens de ‘Cronyke van Vlaanderen’ overtrof de werkelijkheid elke verbeelding.³²

De troepenmacht van de koning reikte niet ver genoeg om aan de rovers het hoofd te bieden. Hij kon zijn onderdanen niet beschermen, laat staan verdedigen. Na rijp overleg met zijn raadsheren besloot hij om zijn rijk in te delen in lenen, heerlijkheden³³ in te delen onder het bestuur van een graaf, hertog, ridder, of kasteelheer zoals bijvoorbeeld het Graafschap Vlaanderen of het Hertogdom Brabant. Een leen was geen eigendom. Degene die het leengoed ontving was de leenman, die een bepaalde vergoeding of dienst aan zijn leenheer moest betalen. De leenman moest zijn heer trouw zweren, hem bijstaan in de oorlogen en hem helpen in alle moeilijkheden.³⁴ Veel edelen werden tot ridder geslagen. Ze bouwden burchten of versterkingen om zichzelf en hun gebied te verdedigen tegen de vijandelijke aanvallen. In geval van oorlog konden de omwonenden in de burcht een onderkomen vinden.

Er waren ook misbruiken. Sommige edelen hadden een eigen leger en werden door de wapens zo machtig dat ze hun leen tot eigen bezit konden maken. De misbruiken breidden zich al maar uit. Toch bleef het leenroerig stelsel (het Ancien Régime genoemd) tot na de Franse Revolutie op het einde van de 19e eeuw.

DE LEENOPVOLGING VAN JACQUEMIJNE GALLE

In het parochieboekje van Vladslo³⁵ worden hun kinderen vermeld die eens gehuwd, in Vladslo woonden in de Beerststraat in de buurt van Camarde, de vroegere hoeve van Leon Depuydt.

Pieter de Pozzolo, oudste zoon, huwde met Judoca de Wavrans. Hij woonde aanvankelijk in Nieuwpoort. Pas na het overlijden van zijn moeder, Jacquemijne Galle, betrok hij het kasteel Camarde .

Maria de Pozzolo, oudste dochter, echtgenote van Charles Avegheer en moeder van Charles en Judith

Avegheer. Het gezin woonde in de Beerststraat waar de vroegere hofstede is van wijlen Gabriel Donck- Alexa Depuydt.

Anna de Pozzolo, huwde met Pieter Beuvet. Hun dochter, Anna Beuvet, huwde met Gilles del Bèque. Zij woonden op de hoeve van Marcel Joye

Petronella de Pozzolo huwde met Boudewijn de la Chapelle. Het gezin telde minstens acht kinderen en woonde op Vladslo.

Francisco de Pozzolo overleed in maart van 1617 als inwoner van Woumen. Jacquemijne Galle overleed op 14 augustus van 1637 in het kasteel van Camarde te Vladslo.

293

Vladsloo

Op nehr/ fram stly, ende ghetromellen der drij sijn dely
 bay Jour^r Francisco de Pozzolo, omvledely ontrent onder
 zalf jaar, die ghy geyadt gheeft by Jour^r Jacques
 filia miqnie walter, gheer francois de grooten f^r.
 Stelmus. Bayes byndely samboghe bay Effelun, geyntelley
 in Stadt onder bay Jour^r Loyt narech ety dely bbeetly
 gceeft dely beyourey cedt ggedary baer boogdun bander boerß
 gbeetly, Ende dat boer ksunqum. Geyentely, ende tacht
 dely Stad bay d'v mndy, Ende Antwout vlogge may
 procureur ter bntegantue bay dely lande, pmarfing ont
 dely boerß gceer francois de grooten gheeft hly, d'elley
 ender bbeetly ggedary alty vcluyplubbt dely boerß ceed
 Ende dat d'nd' gzeel bay zyn constituant, vlogge liden
 de procurator in d'elley d'el sey d'v telm te sey d'el g'plutun/
 onderly. g'p moeluy, ende g'p d'el g'p bay g'elley, d'elroy
 g'gedruff by g'roeluy b'elthe g'elroy g'pely, d'elroy g'p
 bay p'om liden v'big. boer sey d'el loyquibte ende
 m'g'p Jay de domgondien

PIETER , FRANSKEN ende PETRONELLA de dry kinderen van Jonckheer FRANCISCO de POZZOLO overleden omtrent onder half jaar, die hij gehad heeft by Jonkvrouw JACQUELIJNE filia MICHIEL GALLE

2.11.1619

Pieter de Pozzolo de eerste heer van Camarde

Na het overlijden van zijn moeder, Jacquemijne Galle, werd Pieter de Pozzolo als oudste zoon de leenopvolger op het goed van Camarde, het kasteel van de heerlijkheid.

Pieter de Pozzolo verhuisde in 1638 van Nieuwpoort naar Vladslo waar hij het kasteel van Camarde betrok. In opvolging van zijn moeder werd hij heer van Camarde, Heulewalle, Ten Doorne, het Hof van Esen en alle andere lenen.³⁶

Pozzolo, den 30 April 1638 gheaccepteert te zijne edele en weerden Jonckheer Pieter de Pozzolo Fs Francois, als vrijlaet in Vladsloo
 Jo: frans Chylant is Vladsloo

Den 30 april 1638 gheaccepteert te zijne edele en weerden Jonckheer Pieter de Pozzolo Fs Francois, als vrijlaet in Vladsloo

Op 15 maart 1646 huwde *Pieter de Pozzolo* een tweede maal met jonkvrouw Louise de la Tour, een edele dame van Spaanse oorsprong, dochter van Jean en Anne de Broiset. De familie de la Tour was oorspronkelijk gekomen van Madrid, de hoofdstad van Spanje. Zij hadden hun naam ontleend aan een verdedigingstoren van Madrid. De eerste de La Tour die naar Vlaanderen kwam, was Garcias de la Tour, een belangrijke zakenman te Brugge. Uit dit huwelijk werd een zoon Petrus geboren.³⁷ *Pieter de Pozzolo* overleed te Diksmuide, op 28 april 1650.

Uit de staat van goed van wijlen Pieter de Pozzolo 1650

De weduwe Louise de la Tour deed de ‘Staat van Goed’ opstellen. Daarin worden vermeld: *vooreerst de goederen* die de jonkheren *Louis François* en *François*, de kinderen van de overleden *Pieter de Pozzolo* toekomen, uit hoofde van zijn eerste huwelijk met wijlen jonkvrouw Judoca de Wavrans, samen met het deel voor de twee jaar oude Petrus uit zijn huwelijk met jonkvrouw Louise de la Tour. Vervolgens volgt *een lange rij van lenen en gronden* met last van bijleve ten behoeve van de weduwe, Louise de la Tour, die toekomen aan jonkheer *Louis François*, *oudste zoon* van de overledene.

Deze gronden waren afkomstig van de overleden Pieter de Pozzolo aan wie ze werden toegekend bij het overlijden van Jacqueline Galle, zijn moeder (zie hierboven).

Ten slotte volgt de beschrijving van een leengoed, afkomstig van het Hof van Camarde, liggende in de parochie van Vlad slo, waar de voornoemde overleden de Pozzolo op woonde, inbegrepen een lijst van landerijen en bijhorende achterlenen gelegen in Beerst, Keiem, Zarren, Woumen, Handzame.

Louis François de Pozzolo (1632 † ?) tweede heer van Camarde

Na het overlijden van zijn vader (*Pieter de Pozzolo*) was *Louis François de Pozzolo* erfgenaam van twee derde uit de nalatenschap van zijn ouders. Daar *Louis François* nog maar 18 jaar was bleef hij tot aan zijn meerderjarigheid (25 jaar) te Nieuwpoort, onder de voogdij van de familie de Wavrans. Pas in 1657 werd *Louis de Pozzolo*, heer van Camarde, Heulewalle en alle andere lenen van zijn overleden vader, *Pieter de Pozzolo*.

Louis François was korte tijd voordien te Nieuwpoort gehuwd met jonkvrouw Marie Madeleine de Martinez. Zij was de dochter van don Juan, sergeant majoor (plaatscommandant genoemd) ‘ter stede van Brugghe’. Deze adellijke familie was van Spaanse oorsprong en vestigde zich, na de strijd om Engeland, in 1589 in Vlaanderen, zoals trouwens ook *Francisco de Pozzolo*.

De nog enig levende broer van *Louis François de Pozzolo*, namelijk *François* die ook te Nieuwpoort woonde, was daar gehuwd met *Isabella Clara de Martinez*, zuster van Marie Madeleine. *François de Pozzolo* en *Isabella de Martinez* namen in 1659 hun intrek te Vlad slo op het Hof Ten Doorne.

DE TIJD WAARIN PIETER EN LOUIS DE POZZOLO LEEFDEN

Philips II onze toen regerende vorst, voerde oorlog tegen Frans I, de koning van Frankrijk, die Vlaanderen wilde inpalmen. Vooral West-Vlaanderen werd het slagveld van die oorlogvoerende buurlanden. De vreselijke godsdienstoorlogen met heksenverbrandingen en allerhande barbaarse foltering, waren pas achter de rug. Er zwierven hier Spaanse, Italiaanse, Duitse en Franse soldaten rond die door de bevolking moesten onderhouden worden en daarenboven de kosten van de vechtende partijen moesten dragen. Aan de hand van de parochierekeningen van Vlad slo uit de 17^e eeuw, kan men zich een idee vormen van de toen heersende miserie en de lasten voor de parochies. Ze betaalden voor kost en inwoon van soldaten bij de landbouwers of gegoede burgers op het dorp. We lezen in de rekeningen dat er vanaf 1656 nogal veel Spaanse en Franse soldaten geherbergd werden in Vlad slo. Zo verbleven er ‘op de platse’, op ‘Einsdijk’, ‘De Cortekeer’, de ‘Cortewilde’ waar ze de wacht moesten houden. Een boer bijvoorbeeld werd betaald om vier dagen de wacht te houden bij mijnheer de Pozzolo. Hij leverde er ook haver voor de paarden. In 1666 betaalde de parochie logement voor drie compagnies ruiters en de ‘thaire’ (het verbruik) van de soldaten: brood, eieren en vlees. De soldaten die in het dorp logeerden, moesten met paard en wagen naar hun volgende opdracht worden gevoerd. Anderen werden opgehaald in Brugge, Diksmuide, Torhout of

andere plaatsen, om in Vladslo dienst te doen.

Alle korporaals werden gedagvaard om met hun volk te waken, niet alleen binnen de parochie van Vladslo, maar ook aan de IJzer.

Om 's nachts de wacht te houden voor het logement van een kapitein of een luitenant werden burgers vergoed. Zo werd Louis François de Pozzolo voor de 'houdenis' van een luitenant, ter bewaking van de parochie, gedurende acht dagen vergoed. Ook voor het verlenen van logement aan een Spaanse kapitein voor zeven dagen, werd hij betaald. Het slaan op de trommel, bij het opkomen van de wacht werd eveneens in rekening gebracht.

Herbergiers werden voor het bier en de andere dranken die de soldaten verbruikten vergoed. Boeren werden voor het vervoer met paard en kar van brood, boter, hout, stro, hooi en rijshout uit het Vrijbos van Houthulst naar Diksmuide, ten dienste van de Spaanse en Franse soldaten, schadeloos gesteld. De commandant van Diksmuide ontving een vet schaap. In 1642 kreeg een schipper 'scheepsrecht' voor het leveren van eetwaren aan Engelse kapiteins die te Diksmuide in garnizoen lagen.

Het vervangen van de gestolen kerkornamenten en de kosten voor de talrijke herstellingswerken aan de kerk (vooral het dak en de toren) vielen ten laste van de parochie. Eveneens het herstel van de poort en de brug van het kasteel Ter Heyde en het dichtmaken van de bressen in de kasteelmuren. Om de doorgestoken dijken van Vladslo en Diksmuide te herstellen, werden acht en twintig mannen van Vladslo opgeëist en vergoed.

De Spaanse soldaten werden slecht betaald, of ze kregen, gedurende weken, helemaal geen soldij. Daarvoor moest de parochie bijspringen met voorschotten ('verschot van geld') om ze tot kalmte te bewegen, want muitende benden maakten de streek onveilig.

Om tegemoet te komen aan de oorlogskosten waren de parochies verplicht aan de Franse overheid, op een gestelde datum, contributie (belastingen) te betalen. Daartoe werd een speciale ontvanger aangesteld. Als de belastingen te laat of niet betaald werden, volgden er sancties. Onder de plaatselijke bevolking werden namelijk gijzelaars opgehaald en naar de gevangenis in Ieper gevoerd tot het bedrag van de contributie voldaan was. Parochierekeningen schrijven over een boer die met paard en wagen naar Ieper reed met voedsel voor de cipier van de gevangenis 'ten behoeve van parochianen die daar opgesloten waren'.

Om de contributie te kunnen betalen voelde de parochie zich verplicht geld te lenen. De meest goeude landbouwers werden daartoe gedwongen zo ook, Rolandus Hoost, de pastoor van Beerst. Kortom, het was een uiterst zorgwekkende en rampzalige tijd die de bevolking veel schade toebracht en de volgende generaties in armoede dompelde.

DE TELOORGANG VAN DE HEREN de POZZOLO IN 1663

De adel van Vladslo kreeg het op financieel vlak erg te verduren. De landerijen bleven onbewerkt, of stonden onder water, doordat de dijken werden doorgestoken. Uit de landerijen hadden ze geen inkomsten meer. Volgens hun adellijke afkomst konden zij niet werken of handel drijven om hun situatie van de ondergang te redden. De verarmde jonkheer François de Pozzolo, de broer van Louis, moest noodgedwongen leengoederen verkopen.

Verkoop van leentienden waaronder de 'Belletiede'

De akte luidt als volgt: "Jonkheer François de Pozzolo, zo over hemzelf als over zijn huisvrouw Iabella Clara de Martinez, verklaart verkocht te hebben aan jonkvrouw Isabella de Meulenaere, weduwe Jonkheer Jan Diericx, verscheidene leentienden waarvan de tweederden toebehoren aan Louis François de Pozzolo, heer van , Heulewalle, zijn broer. Alsook het leen de 'Belletiede' binnen de prochie van Vladslo, toebehorende de voorzeide jonkvrouw, voor de somme van 116 pond groten 13 schellingen en vier groten, boven de lasten van bijleve voor mevrouw Louise de la Tour, weduwe van Pieter de Pozzolo zijn vader". François de Pozzolo verklaart onder eed dat hij en zijn echtgenote de verkoop hebben aangegaan uit nood. Aldus gedaan binnen de stede van Brugge op 2 april 1663 in

tegenwoordigheid van getuigen.”

Merk op: in die tijd was een leen niet verkoopbaar tenzij na een verklaring (onder eed) dat het uit nood gebeurde³⁸.

Hypotheek op de bezittingen van François de Pozzolo, heer van Camarde

Twee jaar later in 1665: *“Voor de burgemeester en schepenen van de stad Nieuwpoort verscheen in persoon: Isabella Clara de Martinez, huisvrouw van Jonkheer François de Pozzolo, heer van Camarde, die haar man machtigt om een hypotheek te nemen op zijn derde deel van de heerlijkheid van Camarde op Vladslø en andere lenen hem toebehorende na het overlijden van zijn vader Pieter de Pozzolo”*. Zij verklaarde ook te handelen uit nood.

Louis de Pozzolo verkoopt Heulewalle in 1670

De heerlijkheid van Heulewalle was een leen, afhankelijk van het Hof van Middelburg in Vlaanderen. Dit betekende dat Heulewalle jaarlijks aan de gravin Isabelle de Merode, voor het gebruik van de heerlijkheid, renten schuldig was. Omdat de renten gedurende achtereenvolgende jaren (1658,1659,1660,1661) niet betaald waren, werd de heerlijkheid Heulewalle volgens de toen heersende gebruiken publiek verkocht. De ingewikkelde akte zoals ze in die tijd geschreven werd, alsook de merkwaardige gebruiken van die tijd is hierna te lezen.

“Op 16 juli 1670 verschenen voor het hof en kasteel van dame Isabelle de Merode, gravin van Izegem en Middelburg in Vlaanderen, Heer Charles van Eenderoo ter ener zijde en Jonkheer Louis de Pozzolo, heer van Heulewalle ter andere zijde uit oorzaak dat procureur Adriaan Rielant op de 16e juli 1670 verscheen in volle en gemachtigde hove ter stede presenterende verzoekschrift daar hij vertoonde dat hier was competerende³⁹ vier distincte renten 's jaars, samen⁴⁰ ponden groten⁴⁰ bezet en gehypothekeerd op zijn leen en heerlijkheid van Heulewalle, groot in foncier⁴¹ 61 gemeten⁴² 1 lijn⁴³ 79 roeden⁴⁴ land met 73 achterlenen en manschepen⁴⁵ mits 12 ponden 11 schellingen 3 penningen paris⁴⁶ 's jaars eeuwelijke rente, waar volgens de Nieuwe Legger 58 gemeten 79 roeden land, van Heulewalle belast is met: 20 pond groten per jaar”

Op 26 juli 1670 werd aan de kerkdeur van Vladslø, ter attentie van het volk, een eerste affiche, met de aankondiging van de publieke verkoop, uitgehangen. Zo gebeurde het drie zondagen na elkaar. Na het derde kerkgebod werd Heulewalle ingesteld tegen tweeëntwintig ponden groten per gemet zuiver goed. (dus zonder bijkomende kosten of lasten). Vervolgens werd de kaars ontstoken na de vraag te hebben gesteld of er iemand de instelsom wilde verhogen. Zo lang de kaars brandde kon men opbieden, maar er kwam niemand af. Toen de kaars uitging was de verkoop gesloten.

Charles van Eenderoo, poorter van Brugge, werd dus de eigenaar van de Heerlijkheid te Vladslø. De nakomelingen van Louis François hebben lange tijd op Camarde hun intrek genomen, zolang hun financiële toestand het veroorloofde.

NAKOMELINGEN VAN LOUIS de POZZOLO en MARIE MADELEINE de MARTINEZ

Pieter de Pozzolo (1659 – 1711) geboren te Vladslø op het Hof van Camarde en er gedoopt in januari 1659.

Ludovica de Pozzolo, geboren en gedoopt te Vladslø in augustus 1660, had als peter de heer van Vladslø, *Melchior de Loquenghien*. Melchior de Locquenghien woonde op het kasteel van Ter Heyde. Hij was heer van Vladsløhove, en familielid van de Pozzolo's. Zij huwde in 1689 te Diksmuide met jonkheer Albert van Vossem van Staden. In het parochieboekje van Vladslø (1872) zijn zij de voorouders van de weledele heer August van Vossem, rustend pastoor van Stuivekenskerke, overleden te Diksmuide op 21 januari 1872. Niettegenstaande het verval van haar broer die nog op het kasteel van Camarde woonde, huwde bovenvermelde Ludovica toch een man van adel uit een voorname familie die jaren later ook bij de gewone burgerij hoorde. *Pieter de Pozzolo*, (1706 –1759) zoon van voorgaande Pieter, trad in het huwelijk te Vladslø met Joanna Cuyse. Zij overleed te Vladslø de 6^e maart 1703. Op 18 april van 1703 ging Pieter een tweede

huwelijk aan met Godelieve Hassel, die overleed te Vladslo de 19^e februari 1711. Twee maand later, de 23^e april huwde Pieter voor de derde maal met Godelieve Meris. Pas vijf dagen later, op 28 april, overleed Pieter de Pozzolo in volledige armoede en werd door de dis begraven. Dit blijkt uit de disrekeningen van de parochie Vladslo anno 1712, waarin te lezen staat: “*ontvangen van de verkoop van de goederen van arme lieden waaronder die van Jonkheer Pieter de Pozzolo*”. *Zijn oudste zoon, Ludovicus vestigde zich te Bredene en huwde er in 1737 met Catharina de Vos. Hij heeft daar afstammelingen, gezien de indices op de parochieregisters van Oostende tal van geboorten, huwelijken en overlijdens weergeven. Pieter de Pozzolo (1737–1814) zoon van voorgaande Pieter, en broer van voorgaande Ludovicus, werd na de dood van zijn vader, (1711) uitbesteed door de dis aan de pastoor van Bassevelde. Later trouwde hij met Monica Hoevenaghel te Diksmuide, waar hij zich vestigde. Hij overleed in Diksmuide op 26 februari 1759. Zijn twee zonen Pieter en Baselis oefenden een beroep uit. (Baselis verhuisde ook naar Oostende waar hij talrijke nakomelingen heeft.) Pieter huwde met Jacoba van Steenkiste te Eernegem en vestigde er zich als timmerman. In de parochieregisters wordt hij nog altijd *nobilis* genoemd en met hem zijn vijftien kinderen.*

1. Pieter Jacobus 1766-1769
2. Jan Augustinus 1768
3. Isabella Clara 1769-1771
4. Maria Eugenia 1770
5. Helena 1771-1771
6. Jacobus Joannes 1772-1823
7. Carolus Bernardus 1775-1775
8. Anna Theresia 1777
9. Joannes Franciscus 1779
10. Franciscus 1781-1781
11. Ludovicus 1782
12. Clemencia 1783-1786
13. Pieter 1787-1787
14. Francisca Sophia 1789
15. Henricus 1791-1791

Een van die kinderen, *Jacobus Joannes de Pozzolo*, (1772 – 1823), geboren te Eernegem 29 november 1772, huwde te Zwevezele met Marie Jeanne de Deyne. Hij overleed er in 1814.

De volgende stamvader *Jozef Pozzolo* werd op 15 november 1814 te Zwevezele geboren en huwde met Marie Louise Van Dierendock. Zijn nakomelingen wonen hoofdzakelijk in Koekelare, en Eernegem.

Sedert de Franse revolutie werd de familienaam *de Pozzolo* zonder kleine ‘de’ (van de adel) geschreven. De Franse revolutionairen die hun koninklijke familie terechtgesteld hadden, schaften de adel af. In Frankrijk werden de goederen van de edelen in beslag genomen. Ze werden in de gevangenis opgesloten en geëxecuteerd. Al wie kon vluchtte het land uit.

Sedert de bezetting van ons land door Frankrijk in 1796 moesten edelen die naar Vlaanderen uitweken noodgedwongen onderduiken en een andere familienaam aannemen⁴⁷. Familienamen, die naar een adellijke afkomst verwezen, werden vervormd. ‘de Pozzolo’ werd bij de burgerlijke stand ingeschreven als Possolo Pozzolo, Depozzolo, Depozolo, al naar gelang het de secretaris van de burgerlijke stand uitkwam.

In Zwevezele echter, vanwaar de huidige Koekelaarse familie afkomstig is, wordt de naam eenvoudigweg Pozzolo geschreven.

De volgende stamvader (*Pol*) *Hypoliet Pozzolo* (1872 – 1956) werd geboren te Zwevezele op 23 augustus 1872. Hij huwde met Nathalie Dierckens en overleed te Koekelare op 16 mei 1956.

Geloofd zij Jezus - Christus Amen.
†
Bid tot Ziekerust van
HEER
HIPPOLIET POZZOLO
echtgenoot van
VROUW NATHALIE DIERCKENS
Hij was vereerd met de Herinneringsmedaille van
Z. M. Leopold II.
Herinneringsmedaille van het Eeuwfeest van's Lands
Onafhankelijkheid.
Burgerlijk Ereteken v. 1e klas als beloning en trouwe dienst
Burgerlijk Ereteken v. 2e klasse v. eerlijke en trouwe dienst.
geboren te Zwevezele de 23 Augustus 1872 en
godvruchtig overleden te Koekelare de 16 Mei 1956 na
ontvangen te hebben de H. Sacramenten der stervenden.

O Heer, voor uw getrouwe dienaars wordt door de dood het leven veranderd, niet weggenomen : ons aards verblijf wordt vervangen door een eeuwige woning in de hemel.
Het verlies van diegene die wij beminnen is pijnlijk, maar wij vertroosten ons bij de gedachte van het eeuwig geluk.
Hij was een goede vader: hij heeft veel en hard gewrocht voor zijn huishouden, en heeft zijn brood niet in ledigheid geëten. Hij heeft de zijnen liefgehad en in Gods vrees opgevoed.
Geen sterveling nochtans mag op eigen verdiensten roemen. Daarom bidt de H. Kerk in naam der afgestorvene : op U, o Heer, heb ik mijn betrouwen gesteld ; U heb ik aanroepen : in eeuwigheid zal ik niet bedrogen worden.
Maria komt Hare stervende kinderen tegemoet, en leidt ze naar de hemel.
Vaartwel, beminde KINDEREN en KLEINKINDERS, Gij hebt mij een gelukkigen ouden dag verschaft. Ik dank u en zal God bidden dat Hij u belone. Bemint elkander en helpt Moeder. Leeft als ware christenen in eer en deugd, dan zult gij gelukkig zijn op aarde, en eens eeuwig gelukkig in de hemel. Vergeet mij niet in uwe gebeden.
Dierbare BLOEDVERWANTEN en VRIENDEN, tot weerziens in de hemel. Bidt voor mij.
Mijn Jezus barmhartigheid. Jezus, Maria, Jozef.
Drukkerij Luc. Devriendt Koekelare

Kinderen en kleinkinderen van Hippoliet (POL) Pozzolo en Nathalie Dierckens

Jozef Pozzolo & Martha Sys:

Michel Pozzolo & Maria Hosten en kinderen Danny, Ronny⁴⁸ en Kristien Pozzolo

Georgette Pozzolo & Alfons Covacic(†):

Laurette, Linda, Jean Paul Covacic

Georgette Pozzolo & Michel Uyttenhove

Natacha, Sandy en Lorenzon Uyttenhove

Emiel Pozzolo & Godelieve Becquoye:

Linda, Kristof, Kimberly Pozzolo

Eudoxie Pozzolo & Achiel Werbrouck:

Mariette, Henri, Georgette, Laurette Werbrouck

Maria Pozzolo & Jerome Steen:

Alice, Nelly, Noël⁴⁹, Gilbert, Erna, Etienne, Rita Steen

Henri Pozzolo - Lydou

Denise, Erna, Eric, Willy

†
Laat ons bidden voor de ziel van
Mevrouw
Eudoxia POZZOLO
Echtgenote van wijlen Heer
Achiël WERBROUCK
geboren te Zwevezele op 27 oktober 1901 en
godvruchtig overleden te Brugge op 1 januari
1977, gesterkt door de sacramenten der zieken.

« Heer onze God, dankbaar denken wij aan uwe dienaars. Haar leven onder ons was een getuigenis van uw liefde. Wij danken U dat wij tot rust mochten komen bij uw woord dat het leven het haalde op de dood.
Wij blijven geloven dat haar dood niet het einde was, maar wel een nieuw begin in de vreugde van uw koninkrijk, waar ook wij naar verlangen, dank zij Jezus, uw Zoon, onze Heer, die met U leeft en heerst in de eenheid van de H. Geest door de eeuwen der eeuwen ».

Uit de Liturgie der overledenen.

Laat ons samen bidden, gij allen, familieleden en dierbaren :
« Genade en vrede voor U. Gezegend is God, de Vader vol ontferming en de God van alle vertroosting. Hij troost ons in al onze tegenwoordigheid, zodat wij in staat zijn anderen te troosten in al hun noden ».

2 Kor. 1, 3-4

†
BID GOD VOOR DE ZIEL
 van
HEER HENRI POZZOLO
 Echtgenoot van
VROUW IVONNE LYDOU
 geboren te Assebroeck de 25 Mei 1908 en godvruchtig
 overleden te Gent in de St. Vincentius kliniek de
 10 December 1952 na ontvangen te hebben de
 H. Sacramenten der stervenden.

O Goede God, onbegrijpelijk zijn Uwe besluiten, ondoorgrondbaar Uwe wegen. De slag die ons treft stort ons in rouwe en breekt ons het hart. Help ons, Heer, opdat wij in onderwerping zouden kunnen bidden... Uw wil geschiede'.
 Gelukkig de mens die de Heer vreest en zijn geluk zoekt in het onderhouden van Gods geboden, want de wereld en al hare begerlijkheden gaan voorbij; maar hij die de wil van God volbrengt, blijft in eeuwigheid.
 Alles is ijdelheid behalve God te beminnen en Hem alleen te dienen; want hij die uit ganser harte God bemint, moet geen dood vrezen, noch straf, noch oordeel: zijne liefde heeft veiliger en zekere toegang tot God.
 O zwaar is het offer van zijn heengaan voor vrouw en kinderen, omdat tussen hen iets gebroken is door zijn dood, omdat uit het ouderlijk huis thans verdwenen is, hij aan wie allen met hun hart verbonden waren, die hen in liefde en dankbare genegenheid samenhiield. Een stille onverwachte dood kwam aan dat gelukkig huuselijke leven een einde stellen.
 Beminde **ECHTGENOTE**, ik weet uw hart vol droefheid om mijn te vroege heengaan. Stel uw vertrouwen op God en Maria. Dank om al uw zorgen en bid veel voor mij. Mijn beste **KINDEREN** die vader nog zo nodig hadden, blijft moeders steun en troost door uw kristelijk en voorbeeldig leven. Bidt voor Vader. God zegene en bewaere u.
 Dierbare **OUDERS, FAMILIELEDEN en VRIENDEN**, vergeet mij niet in uw gebeden. Tot weerziens bij God.
 Akten van Geloof, Hoop en Liefde.

Drukk. L. Devriendt-Delrue, Koekelare

Dankbare herinnering aan

**Mevrouw
 Maria POZZOLO**

echtgenote van wijlen de heer Jerôme STEEN

geboren te Koekelare op 8 mei 1912,
 overleden thuis te Koekelare omringd door
 haar kinderen en kleinkinderen op 21 april 2002,
 gesterkt door het sacrament van de zieken.

Lid van verschillende verenigingen.

- 1 VAN HOUTTE – PEETERS Irene, *de Pozzolo's, een Koekelaarse familie met een rijk verleden*, Coclariensia, Koekelare, jaargang VII, nr. 2, 1992, blz. 48.
- 2 Fragment van *Het Brugse Vrije in beeld, De Grote Kaart geschilderd door Pieter Pourbus (1571)*. Universitaire Pers Leuven - Uitgeverij Carnalotto, Alphen aan den Rijn, 1998.
- 3 EENIGE PASTORS VAN VLADSLOO, Drukkerij Aimé Dezutter, Brugge, 1872.
- 4 POZZOLO Maria, dochter van Pol (Hypoliet) Pozzolo in gesprek met Irene Van Houtte-Peeters, augustus 1993.
- 5 WARLOP Ernest, historicus, archivaris Rijksarchief Kortrijk, *Vlaamse Adel vóór 1300, Deel 1*, blz. 38, Familia et Patria Handzame, 1968.
- 6 Rijksarchief Brugge, *Aanvaardingsboek 1589*. Te vergelijken met de huidige bevolkingsboeken.
- 7 Het Brugse Vrije besloeg het grootste deel van het hedendaagse West-Vlaanderen tussen de Noordzee en de Schelde. *Het Brugse Vrije in beeld*, o.c. blz. 17-47.
- 8 DESMEDT Albert, heemkundige Snellegem, brief aan Irene Van Houtte – Peeters, oktober 2005.
- 9 Schrijven van E.P. Willem, Salvatoriaan, Heverlee naar Landriano d.d. 30 januari 1992.
- 10 [www.comune.pozzoloformigaro.al.it/Il castello](http://www.comune.pozzoloformigaro.al.it/Il%20castello).
- 11 *Phillips II, Winkler Prins Encyclopaedie, Elsevier deel 15, 1952*, blz.,367. *Alexander Farnese*, hertog van Parma, Spaans landvoogd over de Nederlanden. *Winkler Prins Encyclopaedie, Elsevier deel 8, 1950*, blz. 482.
- 12 *Alexander Farnese*, hertog van Parma, Spaans landvoogd over de Nederlanden. *Winkler Prins Encyclopaedie, Elsevier deel 8, 1950*, blz. 482.
- 13 Engels zeevaarder en vlootvoogd. *Winkler Prins Encyclopaedie, Elsevier deel 10, 1951*, blz. 411.
- 14 Engels zeevaarder. *Winkler Prins Encyclopaedie, Elsevier deel 7, 1950*, blz. 437.
- 15 Zeeuw, iemand die geboren is in de Nederlandse provincie Zeeland.
- 16 Spaans edelman en officier. *Winkler Prins Encyclopaedie, Elsevier deel 13, 1952*, blz. 498.
- 17 Honderddertig schepen, waarvan 65 grote galjoenen (...). Zij was bemand met 19 295 soldaten, 8052 matrozen, 2088 slaven, een grootinquisiteur met 180 monniken en vele scheepsoficers met hun personeel. Er waren, meer dan 2431 kanonnen benevens een grote krijgsvoorraad en teerkost voor 6 maanden aan boord. *Winkler Prins Encyclopaedie, Elsevier deel ,2, 1948*, blz. 426-427.
- 18 www.engelfriet.net, *1588 De Spaanse Armada en Parma*.
- 19 Het kasteel van Oudenaarde- Pamele was een versterking, opgetrokken ca 857 als een soort bufferzone ter verdediging van het Gravensteen van Gent, de wapenplaats van de Graven van Vlaanderen.
- 20 EENIGE PASTORS van VLADSLOO o.c. blz. 18.
- 21 PIRENNE Henri, *Geschiedenis van België, deel 3*, blz. 369, La Renaissance du Livre, Kleine Zavel 12, Brussel.
- 22 SANDERUS Anthoni, *Verheerlykt Vlaandre*, Tweede deel, Boek II blz. 43.
- 23 BETHUNE B., *Eglises de la Flandre au XVIe siècle*, blz. 122.
- 24 De woonplaats van Francisco de Pozzolo werd genoteerd in de doopakten van zijn kinderen.
- 25 Marie de Galle was de jongste zuster van Michiel Galle, de vader van Jacquemijne Galle, en de echtgenote van Francisco de Pozzolo, *Annuaire de la Noblesse de Belgique 1847 – 1930*, Librairie Nationale d'Art et d'Histoire, Bruxelles et Paris, 1932
- 26 SANDERUS Anthoni, o.c., blz. 43.
- 27 Gesprek van VAN HOUTTE – PEETERS Irene met zuster Livina die in samenwerking met pastoor Vanacker de geschiedenis van Vladslo samenstelde. De documenten zijn tijdens de oorlog van 1914 verloren gegaan.
- 28 Rijksarchief Brugge, *Brugse Vrije, Staat van goederen, 2^e reeks*, nr. 10438.
- 29 d' ALTENSTEIN Jerome, *Annales de la Noblesse Belge 1853, famille des graveurs Galle*, blz.241-244. Librairie Nationale d'Art et d' Histoire, Bruxelles et Pais, 1932.
- 30 GAILLARD J, *Bruges et le Franc, tome 2*, blz. 286, Uitgeverij Gaillard, Bruges 1858.
- 31 WARLOP Ernest, o.c. blz.38, vv., Vladslohove, Heerlijkheid op Vladslo met residentie op het Vladslohof ,verwoest in de 15de eeuw.
- 32 DESPARS Nicolaes, *Cronijcke van den Lande en de Graafscepe van Vlaenderen*, Brugge 1839.
- 33 Heerlijkheid:een bepaald gebied met overheidsgezag, verbonden aan een persoon, familie of stad.
- 34 Rijksarchief Brugge, *Leenboeken van de Burg van Brugge: de diensten van de leenman aan de leenheer waren van allerlei aard*.
- 35 EENIGE PASTORS VAN VLADSLOO, o.c. blz. 18.
- 36 Rijksarchief Brugge, *Ommeloper Vladslo, Fonds Jonckheere Aanwinsten* 6388, nr. 132.
- 37 GAILLARD J, o.c., tome 2, blz .205-212, tome 4, blz. 31.
- 38 WARLOP Ernest, historicus, archivaris Rijksarchief Kortrijk,o.c. blz. 38.
- 39 Competerende, rechtens toekomstige.
- 40 Ponden groten betekent de dubbele waarde van een pond.
- 41 Foncier, frans woord afgeleid van fonds, wijst op bezit dat rente opbrengt.
- 42 Gemet: oude vlaktemaat, met niet overal dezelfde waarde: in Brugge 4423 m², in Veurne 4592 m², in Gent 4479 m², algemeen ongeveer een 1/2 ha groot.
- 43 Lijn: oude vlaktemaat, bij benadering overeenkomend met de huidige hectare.
- 44 Roede, oude lengtemaat, tussen 3,39 en 6,14 meter; oude vlaktemaat, ongeveer14 m²; oude inhoudsmaat van turf, ongeveer 1300 stuk.
- 45 Achterlenen en manschepen, achterlenen en wat erbij behoort.
- 46 Penningen parisis, Parijse munten.
- 47 Uit de vergelijking van doopregisters met de boeken van de burgerlijke stand, blijkt dat zelfs Franse familienamen in het Vlaams werden vertaald. Bijvoorbeeld: Dujardin werd Van Hove, Du Bois: Van Houtte, Le Roi: De Coninck, Le Comte: Degraeve, de La Douve: Van de Walle enz.
- 48 Op de 'Arc de Triomphe' in Parijs, een gebouw van 50m hoog door Napoleon I opgericht in 1806, ter ere van zijn militaire successen, wordt Pozzolo vermeld met de namen van zijn generaals en van zijn overwinningen. (bron: Ronny Pozzolo)
- 49 Seys Raf: 'Noël Steen nazaat van Francisco de Pozzolo' Rockfestival Torhout-Werchter Coclariensia 1992 nr. 2.